



GLASNIK

UPRAVE ZA ZAŠTITU INDUSTRISKE SVOJINE

GODINA X.

Beograd, 1 februara 1930

BROJ 2.

SADRŽAJ:

I DEO: Unapredjenje. — Zakon o zaštiti autorskog prava. — Način taksliranja nacrta. — Predlog Nemačke i Austrije o izmeni čl. 8. reglmana. — Austria. — Unija Socijalističkih Sovjetskih Republika. — Lihtenštajn — Španija. — Meksiko (pristup konvenciji Unije). — Vesti i Saopštenja. — II DEO: Objave patentnih prijava i obznane. — III DEO: Uzorci i modeli. — IV DEO: Obznana registrovanih žigova.

I. DEO:

Унапређење

Решењем Господина Министра Трговине и Индустрије од 14. јануара 1930. год. I Бр. 1009/0 унапређен је за секретара 7 групе I категорије Управе за Заштиту Индустриске Својине г. *Богдановић Андрија*, писар 8 групе I категорије исте Управе.

Решењем Господина Министра Трговине и Индустрије од 4. јануара 1930. г. I Бр. 314/0, унапређена је за писара 8 групе I категорије при Управи за Заштиту Индустриске Својине г-ђа ing. *Протић Драгиња* приправник 9. групе I категорије исте Управе.

ЗАКОН

о

ЗАШТИТИ АУТОРСКОГ ПРАВА

који гласи:

I Општи прописи

§ 1

Овим се Законом заштићују:

1) свако књижевно и уметничко дело (§ 3) изашло (§ 8) први пут у Краљевини Југославији;

2) књижевна и уметничка дела (§ 3) држављанина јунословенскога, без обзира на то да ли су изашла у Краљевини Југославији или у иностранству, или уопште нису изашла;

3) свако књижевно дело странога држављанина изашло (§ 8) на српско-хрватско-словеначком језику у иностранству.

§ 2

У погледу заштите књижевних и уметничких дела (§ 3) странога држављанина, изашлих или објављених (§ 8) у иностранству, важе прописи дотичног међународног уговора. Ако не постоји такав уговор страни ће држављанин уживати по овом Закону заштиту својих дела у Краљевини Југославији само у случају узајамности.

Постојање узајамности мораће да докаже лице које хоће њоме да се користи.

У питању да ли је аутор држављанин јунословенски или страни, меродаван је онај час у коме се збила повреда ауторског права.

Има ли дело више аутора, дosta је за заштиту по овом Закону [§ 1 тачка 1) и 2)] да је један од саутора држављанин југословенски.

§ 3

Под књижевним и уметничким делима у смислу овога Закона подразумевају се све творевине на пољу књижевности и уметности, нарочито:

- 1) дела књижевности, тј. лепе књижевности и науке;
- 2) предавања, говори, проповеди и друга слична дела;
- 3) музичка дела са текстом или без текста;
- 4) хореографска и пантонимска дела, чије је претстављање утврђено писмено или на други начин;
- 5) идејне скице, нацрти, планови, земљописне карте, пластички предмети, глобуси, сликарски и цртачки послови научне или техничке струке напосе, уколико се та дела по сврси којој су намењена не сматрају делима ликовне уметности;
- 6) дела ликовне уметности, као: дела сликарства; резови (гравуре) у ковини (металу), дрвету или другом материјалу и сви производи графичке уметности; дела вајарства, граверске и медаљерске уметности; архитектонска и инжињерска дела; уметничка дела примењена у индустрији; нацрти и планови сваке врсте за дела ликовне уметности;
- 7) фотографска дела;
- 8) кинематографска дела, када је аутор дао делу оригиналан крактер.

§ 4

Кинематографско дело без оригиналног карактера ужива само заштиту фотографског дела.

§ 5

Ауторско право обухвата како дела у целости, тако и поједине делове истих.

§ 6

Код прерада, односно код превода некога дела, постоји самостално ауторско право прерађивача, односно преводиоца, претпостављајући дозволу аутора оригиналног дела за прераду или превод (§ 22).

Исто важи и за књижевна и уметничка дела (§ 3) која су репродукована кинематографијом, или поступком сличним кинематографији или механичким инструментима.

Али кад аутор оригиналног књижевног

дела, написаног и штампаног на страном језику, не преведе то дело у року од 10 година на наш језик или не дозволи неком другом лицу да га преведе, и не стави га у промет, допуштено је свакоме, и без тражења дозволе од аутора оригиналног дела, да га преведе на наш језик.

§ 7

Заштиту у смислу овога Закона задржава и оно дело које је већ заштићено као индустриски узорак или модел.

§ 8

Дело се сматра објављеним, кад у оригиналу или репродукцији постане приступично јавности вољом аутора или неког овлашћеника ауторова права.

Оно је изашло, ако се вољом аутора или неког овлашћеника ауторова права стари у промет.

§ 9

Овим се законом не заштићују:

- 1) закони, наредбе, званичне одлуке и решења, па ни списи израђени од званичног лица за званичну употребу;
- 2) пословне обзнате, робни каталоги, ценовници, изјаве и упутства за употребу индустриских производа, штампарски објасни који служе потребама домаћега или друштвеног живота, књиге за уписивање, бележнице, и слично, али се штите кад се могу по облику и садржини сматрати делима књижевности или уметности;
- 3) предавања и говори, одржани на јавним скупштинама јавноправних тела и на јавним скупштинама сазваним у политичке сврхе, као и говори одржани код суда или друге јавне области, изузимајући случај § 24.

§ 10

Аутор (творац) дела је онај ко је дело створио.

Аутором неког дела, док се противно не докаже, сматра се:

1) онај чије је грађанско име означено на уобичајени начин на појединим примерцима дела; у погледу ликовне уметности (§ 3 тачка 6) стављање знака карактеристичног за тога аутора сматраје се као да је тиме означио своје грађанско име;

2) онај ко буде означен својим грађанским именом као аутор приликом јавнога предавања, јавнога претстављања, јавнога извођења или јавнога излагања дела.

Код анонимних или под псеудонимом изашлих дела овлашћен је издавач или

приређиваč да врши права која припадају аутору, све док се аутор не утврди (§ 39).

§ 11

Кад више лица створе дело заједничким радом, уживаће та лица заједнички недељиво ауторско право. Ауторским правом могу аутори располагати само споразумно, или сваки аутор може самостално поступити против учињене повреде ауторскога права.

§ 12

У погледу дела састављених од самосталних приноса (прилога) разних аутора, који чине целину, постоји двојако ауторско право: оно за целину, а то припада лицу које је издало цело дело; и оно на поједине приносе, које припада ауторима односних приноса.

§ 13

Приносима (прилозима), изашлим у новинама, часописима или другим периодичним делима (календарима, алманасима итд.), моћи ће њихови аутори слободно распологати, ако није другачије уговорено.

§ 14

Ауторско право прелази на наследника. Кадуцитетно право овде не постоји.

§ 15

Аутор или његов наследник могу пренети своје ауторско право у целини или делимице, погодбом или одредбом за случај смрти.

Може се пренети и ауторско право на будуће дело које ће се тек створити.

Али погодбу, којом се генерално преносе ауторска прва на будућа дела или на врсте таквих, може у смислу овога Закона свака страна у свако доба отказати. Отказни рок, ако краћи није уговорен, износи једну годину. Странке се не могу одрећи права отказа.

§ 16

Власништво једног примерка књижевног или уметничког дела не даје уједно власнику и ауторско право на то дело.

§ 17

У случају преноса ауторског права, онај на кога је то право пренесено није овлашћен без дозволе аутора изменити или скратити дело, његов назив или име аутора.

§ 18

Име или карактеристични знак аутора на дело ликовне уметности сме неко друго лице ставити само по пристанку аутора.

Забрањено је код умножавања дела ставити на примерку име или карактеристични знак аутора на начин који би могао проузроковати пометње.

§ 19

Има ли дело више аутора (§ 11), па један од њих умре не оставивши законских наследника, а није расположио својим ауторским правом за живота, или се један од аутора одрече свога ауторског права, припаши то ауторско право са аутору или осталим са ауторима.

§ 20

Ауторско право само по себи не може бити предмет извршења (оврхе) против аутора и његових наследника.

Само она добит која долази аутору или његовим наследницима (§ 14) од искоришћавања дела може бити предмет извршења.

II Садржај ауторских права

§ 21

Аутор има искључиво право да своје дело савља у промет, објављује, јавно на предавањима износи, репродукује и умножава.

Док дело не буде објављено, припада аутору искључиво право да о њему публику обавештава.

Ауторско право на позоришно, музичко и кинематографско дело обухвата још и искључиво право јавног приказивања и извођења.

§ 22

Аутору напосле припада искључиво право на:

- 1) поновно издавање дела у првобитном или другом облику;
- 2) превод на други језик;
- 3) поновни превод на првобитни језик;
- 4) прераду неког дела из једне врсте књижевности у другу;
- 5) изводе из неког музичког дела (засебно издавање), удешавање музичког дела за разне друге музичке инструменте и разне певачке гласове;
- 6) пренос дела на инструменте који служе механичком извођењу гласова, нарочито на плоче, ваљке, врпце и томе слично; затим право на дозволу да се пренесена

дела могу јавно изводити путем тих инструмената;

7) јавно извођење или приказивање књижевног или уметничког дела (§ 3) путем кинематографије, пројекције или сличним начином;

8) пренос и јавно извођење књижевних или уметничких дела (§ 3) радио-електричним путем;

9) репродукцију и изложбу дела ликовне уметности;

10) извађања по плану или скици или по згради код инжињерских или архитектонских дела;

§ 23.

Допушта се репродуковање неког објављеног или изашлог дела, заштићеног овим Законом, ради личног усавршавања или ако репродукција остаје неприступачна јавности и није намењена продаји.

Али није допуштено подизање зграде по изгледу на сазидану зграду, нити по скици, нити по плану, и ако су код репродукције извршене неке незнатне измене.

§ 24

Без пристанка аутора или његовог правног следбеника, забрањено је умножавање и раствурање предавања и говора (§ 9 т. 3) у облику збирке која садржи само или углавном говоре неког аутора.

§ 25

Допушта се прештампавање чланака из новина и других периодичних списа у друге новине и периодичне списе, кад се њихов садржај односи на актуелну политику, или на религиозна, економска и друга питања која јавност у широј мери интересују, под условом да прештампавање није изрично од аутора забрањено и да се смисао чланка не промени. Порекло повајмице има се јасно означити.

Прештампавање чланка књижевног, научног или уметничког садржаја из једних периодичних списа у друге није дозвољено ни онда ако забрана није изрично означена.

Прештампавање дневних новости и вести о разним догађајима, које имају карактер обичних обавештења штампе, овим Законом није забрањено. Али се не смеју прештампавати у друге новине жичним или бежичним путем примљене вести, које носе ознаку порекла од страног кореспондента или агенције, пре истека рока од 24 часа, рачунајући од првог објављења и у том случају треба увек означити јасно порекло вести.

§ 26

Допуштено је:

1) дословно навођење поједињих места или одломака из некога објављеног или изашлога књижевног дела, заштићеног овим Законом; увршћени одломци не смеју ипак износити више од три стране оригиналног књижевног, односно од једне стране оригиналног музичког дела; ни у ком случају не може позајмица износити више од половине оригиналног дела;

2) уврштавање изашлих мањих, овим Законом заштићених књижевних дела или њихових делова, у збирку која се састоји из дела више аутора, ако је таква збирка намењена цркви, школи или настави уопште, но уз пристојну награду.

§ 27

Кад се јавно изводи неко музичко дело са текстом, допуштено је умножавање текста, ако је у питању већ изашло књижевно дело мањег обима, као и кад се умножава ради наплатног или бесплатног раздељивања посетиоцима. Овај се препис не протеже на оперске текстове или на друга књижевна дела, одређена већ по садржају и облику за музичка дела (оперете, ораторије и т. д.).

§ 28

Допуштено је:

1) навођење поједињих места већ изашлога музичког дела у самосталном књижевном делу;

2) уврштавање већ изашлих музичких дела мањега обима у збирку која садржи дела више композитора, ако је она одређена за школе — изузев музичке школе — или уз пристојну награду.

§ 29

Допуштено је дела ликовне уметности или фотографска дела, изашла или трајно јавно изложена:

1) уврстити у самостално научно дело или уџбеник, одређен за школску наставну употребу, или у сврху објашњивања текста;

2) приказивати путем кинематографије или помоћу оптичких справа приликом научног или поучног предавања.

У оба случаја може аутор оригиналног дела тражити пристојну награду.

§ 30

Допуштено је репродуковање дела ликовне уметности (§ 3 тачка 6), ако су та дела изложена трајно на улицама, трговима и јавним баштама — путем сликања,

штита или фотографије — као и пуштање у промет односних репродукција.

Ипак се репродукција не сме употребити у исту сврху којој служи оригинал.

§ 31

Употреба туђих дела у смислу §§ 26—30 овога Закона дозвољена је само ако се на њима не учини никаква измена.

Кад се у смислу §§ 26—30 репродукују дела ликовне уметности, дозвољене су измене у погледу димензија, односно оне измене које тражи поступак умножавања.

§ 32

Ко употребљава туђе дело у смислу §§ 26—30, треба да наведе на јасан начин извор одакле га је узео. Код илustrација, унетих у текст, треба ставити и име, односно знак карактеристичан за уметника, ако је такав знак и на оригиналном делу.

§ 33

Портрети, дела ликовне уметности или фотографије кога лица смеју се пуштати у промет или јавно излагати само са пристанком портретисаног лица. Сматра се да постоји такав пристанак, ако је то лице за то добило награду. По смрти таквог лица, а за време од 10 година, рачунајући од дана његове смрти, потребан је пристанак сродника. Под сродницима се овде подразумевају преживели брачни друг и деца, а ако ових нема, родитељи тога лица.

§ 34

Допуштено је без пристанка, поменутог у претходном параграфу, јавно излагати, приказивати и пуштати у промет:

1) портрете дела ликовне уметности или фотографије из савремене историје;

2) слике у којима се приказују личности као додатак некога краја или неке сценарире;

3) слике које приказују зборове, говорке и сличне догађаје, којима су присуствовале приказане личности;

4) ненаручене портрете, дела ликовне уметности или фотографије, ако њихово јавно излагање, приказивање или пуштање у промет одговара неком вишем интересу уметности.

Ипак је то (тачка 1—4) допуштено само тада ако се тиме не вређа оправдани интерес дотичног лица, односно после његове смрти оправдани интерес његових сродника.

§ 35

За сврхе правосуђа и јавне безбедости

могу власти умножавати, јавно излагати, приказивати и пуштати у промет слике поједињих лица, без ичијег пристанка.

§ 36

За јавно извођење опере или других музичких позоришних дела с текстом или без текста потребан је само пристанак аутора музичког дела. Тиме се не дира у правни однос који постоји између тога аутора и аутора позоришног дела са текстом или без текста.

§ 37

Приватна писма, дневници и поверљиви записи, које аутор није наменио јавности, могу се објавити само са његовим пристанком и са пристанком лица којима су упућени. После смрти кога од њих, није ли преминули ништа одредио, могу се приватна писма издавати само са пристанком преживелога брачног друга и деце, а ако ових нема, родитеља тога лица.

III Трајање заштите ауторског права

§ 38

Заштита ауторског права на књижевно и уметничко дело (§ 3 тач. 1—6 и 8), објављено или изашло под грађанским именом аутора (§ 10) за живота његова, престаје по истеку рока од педесет година, рачунајући од смрти ауторове.

§ 39

Заштита ауторског права на књижевно и уметничко дело (§ 3 тачка 1—6 и 8), објављено или изашло анонимно или под псевдонимом, престаје по истеку рока од 50 година, пошто је дело изашло.

Ако се накнадно у том року објави грађанско име аутора, рачуна се заштитни рок од 50 година по прописима § 38 и 42 овог Закона.

§ 40

У погледу књижевнога и уметничког дела (§ 3 тач. 1—6 и 8), састављенога из приноса више аутора (§ 12), рачуна се рок од 50 година по пропису § 38 или 39, према томе да ли је аутор назначен својим грађанским именом или анонимно, односно под псевдонимом.

§ 41

Заштита ауторског права на књижевна и уметничка дела (§ 3 т. 1—6 и 8), објављена или изашла после смрти аутора, престаје у смислу § 38 по истеку 50 година

од смрти ауторове. Но у случају да су ова дела изашла и објављена тек за време последњих десет година заштитног рока, заштита траје десет година по изашлом или објављеном делу.

§ 42

Заштита ауторског права на књижевна и уметничка дела (§ 3 т. 1—6 и 8), која су створена од више аутора (§ 11), а код којих се рок заштите рачуна од дана ауторове смрти, престаје по истеку рока од 50 година, рачунајући од дана смрти онога аутора који је последњи преминуо.

§ 43

Заштита ауторског права на књижевно и уметничко дело (§ 3 т. 1—6 и 8), спремљено и издано од неког правног лица, друштва, власти, научног завода или јавног института, престаје по истеку рока од 50 година пошто је дело изашло.

§ 44

Заштита ауторског права на фотографско дело (§ 3 т. 7) престоје по истеку рока од 20 година пошто је дело изашло Заштита ауторског права на фотографско дело изашло по смрти аутора престаје по истеку рока од 20 година, рачунајући од смрти аутора.

§ 45

Рок заштите ауторског права на кинематографско дело (§ 3 т. 8) одређује се према томе да ли то дело треба узети као књижевно дело, као дело ликовне уметности, или као фотографско дело (§ 4).

§ 46

Код дела изашлих у више делова, изданих у разно време, као и у погледу техничких извештаја, листова и свезака, узима се при израчунању заштитног рока сваки део, извештај, лист и свеска као посебно дело.

Кад се неко дело издаје у свескама које чине једну целину, а излазе у разно доба, рачуна се заштитни рок од дана издања последње свеске.

§ 47

Код рачунања рока заштите ауторског права не узима се у обзир календарска година у којој пада чињеница одлучна за почетак односног рока.

IV Повреда ауторског права.

§ 48

Ко без пристанка аутора, његовог прав-

ног наследника или другог ауторско-правног овлашћеника (§ 10) или уопште бесправно присваја или искоришћава права заштићена овим Законом, чини повреду ауторског права, па ће одговарати по општим законским прописима као и по посебним прописима овога Закона.

§ 49

Ко свесно повреди ауторска права, наведена у § 21 и 22 овога Закона, казниће се ради преступа новчаном глобом од 1.000 до 60.000 динара или законом од 1—6 месеци.

У тежем случају користољубља могу се изрећи обе казне.

Казниће се и за покушај.

§ 50

Ако дело није већ према општем Кривичном закону теже кажњиво, онда чини преступ кажњив по § 49 овога Закона нарочито онај:

I ко у намери варања:

- 1) туђе дело означи својим именом или именом другог књижевника или уметника;
- 2) учини лажну пријаву у регистру аутора;

II ко стави у промет дело, иако зна да је лажно означен.

Казниће се и за покушај.

§ 51

Казниће се новчано од 500—10.000 динара или затвором од 7 дана до 2 месеца, ко свесно:

1) противно прописима § 17 и 31 овога Закона између неко дело или назив његов или назив аутора или дело скрати;

2) противно пропису § 18 овога Закона стави на дело ликовне уметности име или карактеристичан знак аутора, или умножавајући такво дело стави на њега име или карактеристичан знак аутора на такав начин да би могла настати забуна;

3) противно пропису § 24 овога Закона умножава или ставља у промет говоре или предавања у збирци;

4) противно пропису § 25 овога Закона преноси новинарске, жичним или бежичним путем примљене, вести у друге новине;

5) противно пропису § 32 овога Закона пропусти да наведе име аутора употребљеног дела и извор;

6) противно пропису § 33 овога Закона ставља у промет или јавно излаже дела наведена у том параграфу;

7) противно пропису § 34 овога Закона

вређа оправдени интерес пресликања лица или његових сродника.

У тежем случају користољубља може се изрећи и једна и друга казна.

§ 52

Преступ, кажњив по § 51 овога Закона, чини и онај ко даје своје просторије бесплатно или уз наплату за одржавање овим Законом недопуштеног предавања, извођења или приказивања или излагања неког дела, ако је знао да постоји таква незаконитост.

§ 53

О преступима наведеним у претходним параграфима судиће судови надлежни за преступе из Кривичног законика.

Суд поступа у случајевима § 49, 51 и 52 само на захтев повређеног лица; у случајевима § 50 прогониће се кажњиво дело по званичној дужности.

Сматраће се као повређено лице сам аутор, или његови правни последници.

Морално право аутора заступају аутор сам и његови наследници. У случају да наследници не заступају морално право аутора, постојеће академије наука и уметности, универзитети и књижевне и уметничке организације овлашћени су да чувају морално право аутора код грађанских и кривичних судова.

Казне затвора у случајевима § 49, 51 и 52 извршиће се по начелима § 92 Закона о штампи.

Новчане казне иду у фонд који ће се установити за потломагање сиромашних аутора и његових породица.

Министар просвете овлашћен је да изда правилник о установљењу, саставу и пословном реду овог фонда, у споразуму са Министром финансија.

§ 54

На захтев повређеног лица, може кривични суд пресудити да се против правно израђене, приказиване, јавно изложене или у промет стављене репродукције, портрети, односно примерци дела, као и оруђе и справе које служе искључиво прогив-правном умножавању: облици, ъальци, плоче, камени, врпце и сл. — пониште, затим да се пониште рукописи, књиге, текстови, партитуре, преписане улоге; надаље, да се штампарски слог разметне — ако се и поменуте ствари налазе у власништву лица која су учествовала у састављању или ра-стурању, као и у власништву његових наследника.

Ако се поменуте репродукције или спрave могу преиначити, тако да се отстрани или с речи повреда ауторског права, а да се оне не униште, суд ће то пресудити, ако власник узме на себе дотичне трошкове. Тако треба поступити и по повреди ауторског права на архитектонска дела. Али ако се код архитектонских дела не може извршити преиначење а да се она не униште, онда се не може тражити преиначење и поништење. У том случају суд ће пресудити по захтеву аутора да повредилац плати аутору и посебну накнаду за личну повреду (§ 57 ст. 3).

Ако повреда ауторског права обухвата само један део дела, важе горњи прописи само у погледу дотичног дела.

§ 55

Уместо поништења предмета, наведених у § 54 односно једног дела његовог, може повређено лице захтевати да му се издаду ти предмети, или један део његов, уз накнаду трошкова израде.

§ 56

Ако оптужени не буде осуђен, али се ипак утврди постојање повреде у објективном смислу, суд је дужан, на захтев оштећеног лица, изрећи да се са предметима повреде поступи у смислу § 54 и 55 овог Закона.

§ 57

На захтев повређеног лица можи ће кривични суд досудити му и накнаду штете према прописима казвеног судског поступка.

Накнађује се како проузрокована штета тако и измакли добитак.

Поврх тога може казнени суд досудити повређеном лицу на његов захтев посебну накнаду за личну повреду. Висину такве новчане накнаде одређује суд по свом слободном нахођењу.

§ 58

За позоришне и кинематографске претставе, концертна и радиофонска извођења, јавна предавања и изложбе, приређене без дозволе аутора, односно овлашћеника ауторовог права, има повредилац платити повређеноме цео приход неовлашћених извођења, без одбитка трошкова издатих за њих.

Ако је дело претстављено, изведено, односно изложено с другим делима, има се као свога оштете одредити сразмеран део прихода.

§ 59

Тужилац може захтевати да се пресуда кривичног суда објави на трошак осуђенога. Суд ће о томе одлучити по своме слободном нахођењу, узимајући у обзир оправдане тужиочеве предлоге.

§ 60

Повређено лице (§ 53) овлашћено је захтевати код грађанских судова пре поднесене тужбе, а код казнених судова после поднесене тужбе, а пре изречене пресуде, да се у § 54 овога Закона наведени предмети узапте и очувају, као и то да суд одреди све нужне мере да се повреда ауторског права не учини или не обнови.

Код противправно одржаних предавања, извођења или излагања може повређено лице тражити да се узапте приходи, те да му се досуде у пресуди.

Потраживаљац мора доказати:

- 1) да је његово ауторско право већ повређено, или да ће бити повређено;
- 2) да ће се без горњих мера тешко дати надокнадити штета која прети.

Суд одлучује о тим захтевима саслушавши претходно противну страну; но у хитним случајевима може дозволити затражене мере и без тога саслушања.

Потраживаоцу ће се одредити рок за подношење тужбе, ако је није још поднео. Ако не поднесе тужбу у одређеном року, суд ће опознати наређене мере.

Суд може на захтев противне стране или по службеној дужности наредити да потражилац обезбеди противној страни штету, која јој може настати од наређених, горе поменутих мера.

§ 61

Независно од вођења кривичног поступка може се у смислу § 57 тражити и код грађанског суда накнада штете.

§ 62

Повређена лица, односно установе или фонд, означени у § 53 овлашћени су да захтевају код грађанског суда да он утврди постојање ауторских права и да забрани даљу њихову повреду. Уједно могу захтевати да им повредилац изда своје обогаћење, ма да га не терети никаква кривица.

А могу тражити и провођење мера по менутих у § 54 и 55.

Стварно надлежан за грађанско-правни поступак у погледу захтева по овом Закону је окружни суд, у смислу § 46 тач. 6 Законика о судском поступку у грађан-

ским парницима од 13 јула 1929 год. До ступања на снагу овог грађанског парничног поступка стварно су надлежни за ове парнице постојећи првостепени колегијални грађански судови.

§ 63

Мере, наведене у § 54 и 55 овога Закона, може тражити повређено лице без обзира на то да ли повредиоца терети кривица или не.

§ 64

Право на подизање кривичне тужбе у смислу претходних параграфа застарева за две године, рачунајући од дана када је извршена повреда ауторског права.

§ 65

Право за подизање тужбе за накнаду штете застарева у року од три године, рачунајући од дана када је аутор сазнао за извршиоца дела и насталу штету.

У сваком случају, ово право застарева за 10 година од дана учињеног дела.

§ 66

Застарелост (§ 64) почиње теки од онога дана када је последњи пут учињено дотично противправно дело.

§ 67

Код противправнога умножавања почиње застарелост (§ 64) од дана када је оно довршено; ако је умножавање учињено ради промета, тече застарелост тек од дана кад је тај примерак први пут стављен у промет.

§ 68

Застарелост преступа из § 51 тачка 5 овога Закона почиње теки од онога часа кад је први пут објављено дотично дело.

§ 69

Захтев који се оснива на § 54 овога Закона може се постављати све дотле док има предмета повреде.

Прелазна наређења

§ 70

Овај се Закон примењује и на књижевна и уметничка дела створена пре него што је он ступио на снагу.

Али дело учињено пре него што је ступио на снагу овај Закон не може се прогонити ни грађански ни кривично, ако је

то дело било допуштено кад је било учињено.

Уживају пуну заштиту и она дела која досада нису уопште била заштићена, или су била заштићена у мањем обиму него што је то по овом Закону.

§ 71

При израчунавању рока заштите ауторског права узима се у обзир и време протекло од свршетка оне године у којој се додогодила чињеница одлучна за дотични заштитни рок до дана ступања на снагу овога Закона (§ 47).

§ 72

Ако је ауторско право у целини или делимице пренесено на друго лице пре него што је ступио на снагу овај Закон, неће се у случају сумње сматрати као пренесено и оно ауторско правно овлашћење које аутору припада тек по овом Закону.

§ 73

Могу се стављати у промет и даље примерци и репродукције, довршени и израђени на дозвољен начин пре ступања на снагу овога Закона, али само тада ако се ови молбом заинтересованог лица, поднесеном у року од три месеца после ступања на снагу овога Закона, пријаве општој управној власти првог степена, запишу у нарочити списак и снабдеју печатом.

Облик овога списка, садржину уписа, облик печата и извештај поступка прописаће Министар просвете у споразуму са Министром унутрашњих послова.

§ 74

Досад дозвољена, а по овом Закону забрањена, умножавања и репродукције могу се довршити, ако се с њима започело пре него што је овај Закон ступио на снагу. Исто тако спрове за умножавање и репродукцију, израђене пре ступања на снагу овог Закона, могу се употребљавати у ту сврху још 3 месеца, рачунајући од дана када је овај Закон ступио на снагу.

Овим спровама довршени и израђени примерци и репродукције могу се убудуће такође стављати у промет, али само под условима постављеним у § 73.

§ 75

Поворишна и музичка дела која су се с ауторовим овлашћењем, или због тога што није било законске заштите, изводила

пре него што је ступио на снагу овај Закон може пређашњи приређивач слободно изводити још за време од једне године, рачунајући од дана када је ступио на снагу овај Закон.

§ 76

До ступања на снагу Кривичног закона од 27-I-1929 год. и Законима о судском кривичном поступку од 16-II-1929 год. на преступе из закона о заштити ауторског права — уколико не постоје специјални прописи у овом Закону — примењиваће се општи прописи Кривичног закона и Закона о поступку судском у кривичним делима који важе за територију надлежног суда.

§ 77

Министарство просвете је дужно да на захтев судова даје стручна мишљења и објашњења по свим питањима ауторског права, покренутим у грађанским или кривичним споровима.

Министар просвете установљава у том циљу нарочити Савет стручњака из реда истакнутих књижевника, уметника и правника.

Чланови овог Савета постављају се узаком за време од 5 година на предлог Министра просвете.

Састав и пословни ред Савета одредиће Министар просвете.

§ 78

У Министарству трговине и индустрије увеште се регистри аутора анонимних и псеудонимних дела, у које ће се уносити уписи у смислу овога Закона (§ 10, ст. 3, 39 и 50, тач. I, 2).

Облик тих регистрара и поступак при упису у њих одредиће Министар трговине и индустрије наредбом.

§ 79

Кад ступи на снагу овај Закон, престају важити ови закони:

1) Закон од 26 децембра 1895 г. о ауторским правима на дела књижевности, уметности и фотографија (L.D.Z. 1895/197);

2) Закона од 26 фебруара 1907 године (L. D. Z. 1907/58), којим се мења закон поменут у претходној тачци;

3) Закон члан XVI од 1884 заједничкога хрватско-угарскога сабора.

Исто тако престају важити прописи оних закони који су остали на снази, а који су прописи противни прописима овога Закона.

§ 80

Овај Закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

Пбр. 33449
26 децембра 1929. год.
у Београду.

Način taksiranja nacrt-a.

Kad se, u smislu § 50 Pravilnika o izvršenju zakona o zaštiti industrijske svojine, nacrt patenta podnese u dva primerka tako, da jedan bude izrađen na tankom providnom platnu za kopiranje a drugi na beloj, jako i glatkoj hartiji, upozoravaju se stranke i njihovi zastupnici da propisanu taksu od 2 dinara, lepe na crtež koji je izrađen na beloj i tvrdoj hartiji a drugi, na providnom platnu, ostave slobodan za reprodukciju.

Predlog Nemačke i Austrije

o izmeni člana 8 reglmana o izvršenju Aranžmana o međunarodnoj registraciji žigova.

Međunarodni Biro za zaštitu industrijske svojine izvestio je Upravu za zaštitu industrijske svojine, svojim cirkularom od 10 maja 1929., da su administracije Austrije i Nemačke predložile izmenu reglmana, usvojenog u Hagu 5 novembra 1925., o izvršenju Aranžmana o međunarodnoj registraciji žigova. Ova bi se izmena sastojala u ukidanju člana 8 alineje A (taksa za prenose, izmene i t. d.)

U smislu člana 10 Aranžmana i 11 i 12 reglmana molio je za izveštaj u roku od 6 meseci da li se prima ovaj predlog o izmeni ili ne.

Motivi za ukidanje gornje alineje su, prema pismima austrijske i nemačke administracije, u glavnom sledeći:

Po članu 9 Madridskog Aranžmana o međunarodnoj registraciji žigova administracija zemlje porekla žiga dužna je da dostavi Međunarodnom Biro-u svaku izmenu upisa u svom registru žigova, kako bi ih ovaj mogao uneti u međunarodni registar i izvestiti o tome administracije ostalih zemalja ugovornica. Ove operacije podleže taksi od 30 šv. fr. koja se prethodno polaže. Međutim kako se upis u nacionalni registar vrši prema

propisima unutrašnjeg zakonodavstva, to se ovaj može uneti nezavisno od plaćanja gore navedene takse, pa prema tome nezavisno i od identičnog upisa u međunarodni registar. Kao posledica nastupa neslaganje upisa nacionalnog registra sa onim iz međunarodnog upisa kad stranka propusti da položi gornju taksu, prilikom traženja upisa kakve izmene u nacionalni registar u smislu al. A člana 8 rečenog reglmana. Konstatuju zatim, da ovakva situacija nanosi trećim licima štetu i da je ovo neplaćanje vrlo često svesno i voljno.

Isto tako izneto je mišljenje da ove takse donose vrlo malo s obzirom na posao koji se obavlja.

Prema tome kao najsigurnije sredstvo za izbegavanje ovakvih anomalija, bi bilo prosto ukidanje odredaba odnosno taksa unetih u član 8 al. A. reglmana o izvršenju. Smanjenje prihoda koje bi nastupilo usled ovog ukinjanja, verovatno ne bi bilo od značaja.

Na sednici od 10 juna 1929. g. Uprava za zaštitu industrijske svojine donela je negativan odgovor koji u izvodu glasi:

„Uprava za zaštitu industrijske svojine iz Beograda smatra da nema dovoljno opravdanih razloga za izmenu reglmana koji je jednoglasno bio usvojen u Hagu. Ona ne poriče da eventualno mogu nastupiti usled nesaglasnosti između nacionalnog registra i internacionalnog registra, neželjene posledice, ali drži da je unutrašnje zakonodavstvo pozvano da ovo otkloni osiguravajući plaćanje taksa predviđenih al. A. člana 8. međunarodnog reglmana i to prilikom obavljanja upisa u nacionalni registar. Imajući u vidu član 6 Aranžmana, ona se čak pita da li se u slučaju neplaćanja međunarodne takse, na pr. prilikom prenosa, međunurodna zaštita neće smatrati kao prestala?“

Cirkularom svojim od 19. novembra 1929. Međunarodni Biro izvestio je Upravu za zaštitu industrijske svojine da ovaj predlog za izmenu nije usvojen jer ne samo da nije pridobio većinu već je bio izrično odbijen od nekolikih ofisa.

Tom prilikom Međunarodni Biro dostavio je, u izvodu, pojedine odgovore na prvo-bitni cirkular. Među ovim podvlači se osobito gore citirani odgovor uprave za zaštitu industrijske svojine.

Prema svemu izloženom, al. A člana 8 reglmana o izvršenju Madridskog Aranžmana o međunarodnoj registraciji žigova, ostaje i dalje u snazi, te će takse za upis prenosa i t. sl. u međunarodni registar zahtevati i u buduće nacionalni ofisi prilikom obavljanja istih upisa u nacionalni registar.